

CineCity-directeur Ad Weststrate adviseert op verzoek Aziatisch land bij Volwaardige bioscoop

door Rolf Bosboom

Met verwondering bekeek Ad Weststrate, directeur van CineCity in Vlissingen en Terneuzen, onlangs de grootste bioscoop in Bhutan. Het pand is een bouwval, de film wordt geprojecteerd met een beamertje die op het balkon is vastgeplakt, het geluid komt uit minieme boxjes. Dat kan en moet beter, vindt Weststrate. Die boodschap gaat hij later dit jaar ook overbrengen. Aan de koning van Bhutan zelfs. Weststrate doet dat niet op eigen initiatief. Hem is gevraagd, officieel vanuit het mediabureau van de vorst, om met een advies te komen voor de hervorming van de complete filmindustrie in het Himalaya-koninkrijkje. Dat het verzoek in Zeeland werd neergelegd, wekt niet echt verbazing. Onder aanvoering van Wim van Gelder, indertijd commissaris van de koningin, heeft de provincie een warme band met Bhutan opgebouwd. Die kwam volop in de schijnwerpers te staan door het bezoek dat Bløf in 2005 aan het bijzondere land bracht.

Als voorzitter van de Union Internationale des Cinémas kan Weststrate bovendien bogen op ruime internationale ervaring. En dus reisde de Zeeuwse bioscoopbons eerder deze maand af richting het Aziatische land, bijgestaan door Bhutan + Partners, een stichting die er uiteenlopende projecten opzet. Talloze sleutelfiguren uit de filmwereld en hoogwaardigheidsbekleders heeft hij er gesproken. „Een week lang werd ik van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat van de ene naar de andere afspraak gereden.” „Bhutan heeft een behoorlijke bloeiende filmindustrie”, constateerde Weststrate met eigen ogen. „Er worden zo'n 35 speelfilms per jaar gemaakt, maar niet op de meest professionele manier. Er zijn negentig filmproducenten. Men is er vooral trots op dat ze zowel Bollywood als Hollywood tot nu toe buiten de deur hebben kunnen houden.”

Bhutan telt drie bioscopen. „Die zijn uit het jaar nul. De grootste heeft 860 zitplaatsen, maar met een zeer slechte projectie en

slecht geluid. Maar de zaal zit wel elke avond helemaal vol. Als filmmaker kun je een bioscoop voor maximaal twee weken afhuren om er je film te vertonen. Er is een wachttijd van acht maanden, doordat regisseurs en producenten steeds nieuwe films maken en er maar een paar plekken zijn om ze te vertonen.”

Behalve aan volwaardige bioscopen schort het aan opleiding en apparatuur. „In het hele land is er maar één professionele camera. Ook zijn er geen studiofaciliteiten voor binnenscènes.”

Ondanks de weinig ideale omstandigheden gelooft Weststrate zonder meer in de Bhutanese filmindustrie. „Iedereen is er erg begeis-

terd. Ze doen het met zo veel liefde en plezier. Het grootste goed dat ze hebben zijn de verhalen. Die moeten worden verteld. De ambitie om goede films te maken is er al. Het moet alleen naar een hoger plan worden getild.”

Voor Weststrate is de conclusie helder. „Er zal een nieuw bioscoopcomplex moeten komen, met tevens ruimte waar buitenlanders professionele opleidingen kunnen gaan verzorgen. En ook facilitair moet het een stap hoger.”

Daarmee lijkt de weg open naar een CineCity in Bhutan. Weststrate laat in het midden of hij er ook zelf in zou investeren. „Ik vind het in elk geval belangrijk om het

hervorming filmindustrie

baat Bhutan

Ad Weststrate in Bhutan. Links Dago Beda (eigenaar tv-kanaal in Bhutan), rechts haar dochter (actrice en filmproducente).

goed te begeleiden. En ik weet wel een aantal architecten die het vreselijk leuk zouden vinden om daar iets te ontwerpen. Ik heb daar ook potentiële investeerders ontmoet. Maar vooral is belangrijk hoe de overheid van Bhutan erin staat. Die doet nu helemaal niets." Weststrate denkt onder meer aan de vorming van een filmfonds, waarbij bezoekers van de commerciële films iets meer gaan betalen. Dat extra geld gaat in een fonds waarmee arthouse films kunnen worden gesteund, mits de overheid bereid is er een vergelijkbaar bedrag in te steken. Zijn advies moet in het najaar aan

de koning van Bhutan worden aangeboden. Weststrate gaat ervan uit dat daar vervolgens ook daadwerkelijk iets mee wordt gedaan. „Dat grote theater zakt vandaag of morgen anders vanzelf in elkaar. Ze zien in dat de nood hoog is.”

Uiteindelijk zou de cinema van Bhutan ook internationaal moeten kunnen meetellen, op filmfestivals een rol moeten kunnen spelen. „Dat is een volgende stap. Nu is het niveau daar nog te laag voor. Dat is iets wat langzaam moet worden opgebouwd. Iedereen wil heel graag. En de verhalen zijn prachtig.”

Umoja-fonds stuurt jassen naar Bhutan

MIDDELBURG - Het Umoja-fonds van Bløf heeft 370 jacks geschonken aan een groep Bhutanen. Zij gaan de komende maanden op een hoogte van 4500 meter in de Himalaya aan de slag gaat om het waterpeil van een gevaarlijk gletsjermeer te verlagen. De jacks moeten de mannen beschermen tegen de kou.

Henk de Jong, bestuurslid van het Umoja-fonds, heeft de jassen overgedragen aan de minister van economische zaken van Bhutan. Dat gebeurde in hoofdstad Thimphu, tijdens de première van de film *86 centimetres*. De titel van de film verwijst naar de verlaging van het waterpeil van het gletsjermeer Thorthormi in 2009. Het waterpeil stijgt als gevolg van de klimaatveranderingen. Er zijn steeds opnieuw maatregelen nodig om overstroming te voorkomen.

Bløf bezocht in mei 2005 Bhutan. De oprichting van het Umoja-fonds vloeide daar uit voort. Via het fonds wordt de CO₂-uitstoot van de band gecompenseerd.

woe 2-11-2011